

fuldstændig bekendt med; men ikke desto mindre er der ikke rørt ved det overordnede Tilshyn. Disse Uordner bestaa i, at vedkommende Skovfogder have solgt Deputatbrænde, at de have været Mellemmænd mellem Private og Staten ved Underhaandskjøb, at de have hjørt Brænde for Private osv. Det er Altsammen Ting, som efter Reglementet ikke maa finde Sted, men ikke desto mindre fandt de Sted, uden at man har sølt sig foranlediget til at gøre Noget derved. Skylden derfor paahviler det overordnede Tilshyn; men ikke desto mindre ses der ikke fra Ministeriets Side at være gjort det Allermindste for at undersøge det overordnede Tilshyns Forhold. Og hvad er der saa gjort for at hindre, at saadanne Ting gjentage sig i Fremtiden? Ja, der er udstedt et absolut Forbud imod Afhændelse af Deputatbrænde. Det er en af de Ting, som have været Gjenstand for Paatale, og som ikke burde finde Sted. Dertil indskrænker sig imidlertid i alt Væsentligt, hvad der er gjort. Ganske vist er det forbudt vedkommende Skovbetjent at besørge Brændekjørsel for Private, en Ting, som ogsaa har medført Uordner og Misligheder; men dette Forbud er ingenlunde ubetinget, det afhænger af, om Vedkommende iøvrigt opfører sig saaledes, at man tror at kunne give ham denne Tilladelse. Hvem er det nu, der skal give Tilladelsen? Det er det overordnede Tilshyn, som har set igennem Fingre med Uordnerne, og som derfor kan ventes at være ligesaa lidt omhyggeligt i Fremtiden, hvorfor der ikke kan lægges stor Vægt paa dets Dom. Endelig er Salg underhaanden forbudt Vedkommende, det er forbudt dem at være Mellemmænd ved saadanne Salg, men det, som skulde gøres, nemlig at indføre offentlige Auktioner med Hensyn til alle Akademiets Skovsejler, er ikke gjort. Tværtimod, der paastaas, at det er det Fordelagtigste for Akademiet at sælge Brændet underhaanden, og Auktions salg er derfor opgivet, skjøndt offentlige Auktioner dog i Virkeligheden ere den eneste Garanti, man har for, at der ikke sker Ting, som ikke burde ske. Den høitærede Minister bemærker, at der ved et Reglement af 24de November er givet saadanne Regler for Salg underhaanden, at man kan være sikker paa, at der for Fremtiden ikke vil ske Misbrug. Ja, der har jo ogsaa tidligere existeret Regler i den Hen-

seende, men derfor er det alligevel gaaet galt. Der har i det Hele været en utilstrækkelig Kontrol, fordi der ikke har været den offentlige Kontrol, der burde være, og den kan kun gjenføres ved offentlig Auktion; men den har Ministeren ikke villet indføre. Foruden at dette tyder paa en Slaphed i den høiere Administration, som nu er en Ting, vi have været Vidne til hvert Aar i alle Administrationsgrene, tyder dette ogsaa paa, at der er et vist uheldigt System i vor Centraladministration, baade med Hensyn til at opdage, hvad der er galt, og med Hensyn til at forebygge, at Sligt sker i Fremtiden, nemlig aldrig at røre ved de Overordnede, aldrig radikalt at forandre Tilstanden saaledes, at man skaffer den fulde Offentlighed tilveie paa Omraader, hvor den dog ikke kan undværes.

Scharling: Jeg skal tillade mig at nytte nogle Bemærkninger til enkelte af de foreliggende Vædringsforslag. Forskjellige af dem har jeg alt tidligere leilighedsvis berørt, for saa vidt som jeg tidligere har omtalt, at en stor Række af Flertallets Forslag til Nedsættelser og Nægtelser netop gaa ud over Smaafolk. Det gjælder særlig om en stor Række af mindre Vædringsforslag, som her foreligge, det er angaaende Bude, Fortinere, Vægtene og Bibliothekets og Kontorassistenter, som man nægter smaa Lønningsforhøielser; det er en Medhjælper hos Assistenten ved det kemiske Laboratorium, det er to af Universitetets daarligt lønnede Docenter, som man nægter Tillæg. Jeg skal ikke komme nærmere tilbage til de enkelte Forslag. Hvad Vædringsforslag under Nr. 110 angaar, som Flertallet ikke har villet tiltræde, om en Forhøielse af Kontoen til Professorernes Fritryk, da skal jeg tillade mig at bemærke, at det jo dog særlig fra dette Things Side er blevet gjort gjældende, at det var ønskeligt, at der fra Universitetets Læreres Side fandt større Offentliggjørelse Sted af deres Arbejder, end Tilfældet har været i tidligere Tid. Denne Opfordring er ogsaa i bethdeligt Omfang bleven tagen til Følge, og der er i de senere Aar bleven trykt ikke saa lidt af saadanne Veiledninger for de Studerende. Men det er for adskillige Sag Tilfældet, at saadanne Haandbøger, Veiledninger, eller hvad de nu skal kaldes, have